

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Υπὸ τοῦ κ. F. NEPVEU - NIVELLE

Κατὰ μετάφρασιν τοῦ Γραφείου Οικονομικῶν Ἐρευνῶν τῆς Α.Β.Σ.

Εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς, ἡ ἐμπορικὴ πολιτικὴ μιᾶς ἐπιχειρήσεως πρέπει ἀναγκαῖως νὰ ἔχῃ καθορισθῇ καθόσον, εἴτε τὸ θέλομεν εἴτε δὲν τὸ θέλομεν, αὕτη καθίσταται βασικὴ πολιτικὴ τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς.

Διευκρινίζομεν διτὶ δὸρος «πολιτικὴ» γοεῖται ἐνταῦθα ὡς «τρόπος ἐνεργείας».

Αἱ βασικαὶ μορφαὶ πολιτικῆς τῶν ἐπιχειρήσεων

Τρεῖς κατηγορίαι πολιτικῆς ἀποτελοῦν τὴν δάσιν τῆς ἐνεργείας μιᾶς ἐπιχειρήσεως: ἡ οἰκονομικὴ πολιτική, ἡ τεχνικὴ πολιτική, ἡ ἐμπορικὴ πολιτική.

Καὶ αἱ τρεῖς αὗται μορφαὶ πολιτικῆς ἀλληλοσυμπληροῦνται, ἀλληλοεπηρέαζονται καὶ προσδιορίζονται ἀμοιβαῖς. Καὶ συχνὰ ἐπίσης, ἡ μία κατορθώνει νὰ κατευθύνῃ τὰς δύο ἄλλας. Αὕτη ἡ ὑπερέχουσα ἐπιρροὴ διφείλεται εἰς πολλοὺς παράγοντας.

Δυνατὸν νὰ είναι ἡ γένεσις τῆς ἐπιχειρήσεως, δὲ προορισμός τῆς καὶ οἱ δασικοὶ σκοποὶ τῆς, οἵτινες τῆς προσδίδουν μίαν σφραγίδα περισσότερον οἰκονομικὴν παρὰ τεχνικήν, περισσότερον τεχνικὴν παρὰ ἐμπορικὴν ἢ ἀντιστρόφως.

Δυνατὸν νὰ είναι ἡ προέλευσις καὶ ἡ σύνθεσις τῶν ίθυνόντων τῆς ἐπιχειρήσεως, ὡς ἐπίσης αἱ τάσεις ἔξελιξεώς της ἢ ἀκόμη αἱ δυσχέρειαι, τὰς δόποιας ίδιαιτέρως ἀντιμετωπίζει: δυσχέρειαι οἰκονομικαῖ, τεχνικαῖ ἢ ἐμπορικαῖ.

Ἡ ἐπίδρασις ἐξ ἄλλου δυνατὸν νὰ συνίσταται ἐπίσης εἰς τὰς διαστάσεις τῆς ἐπιχειρήσεως, εἰς τὴν ἐπαγγελματικήν της κατάταξιν, εἰς ἑκείνην τῆς πελατείας της (ἐνδιάμεσον ἢ τελικήν) ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν. Ἔνιστε τὸ πρόδλημα είναι περισσότερον πρόδλημα ἐπεγδύσεων καὶ ἔξοπλισμοῦ, συγεπῶς οἰκονομικὸν καὶ τεχνικόν, ἐάν ἡ ζήτησις ὑπερβαίνῃ τὴν προσφοράν. Είναι οἰκονομικὸν καὶ ἐμπορικὸν δταν ἡ προσφορὰ ὑπερβαίνῃ τὴν ζήτησιν καὶ τὰ ἀποθέματα συσσωρεύονται. Είναι κατ' οὐσίαν ἐμπορικὸν δταν δ ἀγταγωγισμὸς καθίσταται σκληρότερος, δταν ἡ ἀγορὰ περιορίζεται ἢ δταν ἀντιθέτως ἀγοραῖνται νέαι κατακαλωτικαὶ ἀγοραῖ. Ἡ ἔννοια τῆς καταναλωτικῆς ἀγορᾶς, τῶν πρὸς ἔξασφάλισιν ὑπηρεσιῶν, τῶν δικαίων κερδῶν πρὸς πραγματοποίησιν εἰς τὰς διευρυμένας ἀγοράς, καθίσταται σήμερον θεμελιώδης δταν πρόκειται νὰ καθορίσωμεν τὴν γενικὴν πολιτικὴν τῆς ἐπιχειρήσεως. Κατὰ μεῖζονα λόγον πρέπει δ ἐμπορικὸς τρόπος ἐνεργείας της, ἡ ἔξωτερη τῆς πολιτική, νὰ προσδιορισθῇ διὰ νὰ

καταστή δυγατὸν γὰρ ἐνσωματωθῆ ἐις ἔνα συνεχῶς μεταβαλλόμενον ἔξωτεροιδύ κόσμον: διὰ γὰρ δυνηθῆ νὰ ἔξελιχθῇ ὡς ἔξελίσσεται αὐτὸ τοῦτο τὸ περιβάλλον καὶ διὰ γὰρ παρακολουθῆ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ δεδομένα τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῆς ἐπιχειρήσεως ὡς καὶ τὰ μέσα, διτιγα τῆς παρέχουν τόσον ἢ τεχνικὴ δσον καὶ ἡ οἰκονομικὴ τῆς πολιτικῆς.

Μόνον δὲ σταθερὸς συγδυασμὸς αὐτῶν τῶν τριῶν μορφῶν πολιτικῆς, τῆς μιᾶς ὑπηρετούσης τὴν ἀλλην καὶ ἔξαρτωμένης ἀμφὶ ἐξ αὐτῆς, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν βασικὸν σκοπόν της: Νὰ ἐπιτύχῃ τὸ καλλίτερον μέρος μιᾶς ἀγορᾶς, πραγματοποιοῦσα τὰ ἀπαραίτητα κέρδη μὲ δικαίαν ἀνταμοιβὴν τῶν προσπαθειῶν τῆς καὶ τῶν ἐπενδύσεών της καὶ ἀναζητοῦσα τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν τοῦ τελικοῦ καταγαλωτοῦ.

Διατί ἀπαιτεῖται ὁ καθορισμὸς μιᾶς ἐμπορικῆς πολιτικῆς;

Ολίγαις ἐπιχειρήσεις μέχρι τοῦτο εἶναι εἰς θέσιν νὰ καθορίσουν κατὰ τρόπον σαφῆ τὴν ἐμπορικὴν πολιτικήν, τὴν δποίαν ἀπεφάσισαν νὰ ἀκολουθήσουν. Αὕτα καθορίζουν πολὺ εὐχερέστερον τὸ «ἐμπορικὸν τῶν πρόσλημα» ἢ τὸ πρόσλημα τῶν πωλήσεων τῆς στιγμῆς.

Τοῦτο δεῖχθις ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ἀρκετὴν ἀόριστον ἔρμηνείαν τοῦ δρου «ἐμπορικὴ πολιτική», μὲ τὴν ἀσαφῆ ἔννοιαν, τὴν δποίαν δ δρος οὗτος περικλείει: ὡς ἐπίσης μὲ τὰ συστατικὰ στοιχεῖα τῆς πολιτικῆς αὐτῆς.

Τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἔξετάζομεν ἐν συντομίᾳ κατωτέρω. Ἀπὸ τοῦτο δημως ἡμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν:

- δτι καθέ ἐπιχείρησις δὲν ζῇ εἰμὴ χάρις εἰς τὴν ἐμπορικὴν τῆς δραστηριότητα,
- δτι ἡ ἐμπορικὴ δραστηριότης εἶναι μία ἀνθρωπίνη ἐπιχείρησις,
- δτι διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μία ἀνθρωπίνη ἐπιχείρησις πρέπει νὰ καθορισθοῦν οἱ πρὸς ἐπίτευξιν σκοποί,
- δτι διὰ γὰρ ἔχωμεν πιθαγότητας ἐπιτεύξεως τῶν σκοπῶν αὐτῶν θὰ πρέπει νὰ ἔχωμεν προηγουμένως καθορίσει τίνι τρόπῳ καὶ διὰ ποίων μεθόδων προτίθεται ἡ ἐπιχείρησις νὰ τὸ ἐπιτύχῃ καὶ τοῦτο θὰ εἶναι ἀκριβῶς «ἡ ἐμπορικὴ πολιτική».

Εἰς τὸν αἰῶνα αὐτὸν τῆς δργανώσεως, δὲ καθορισμὸς τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς (ώς ἀλλως τε καὶ τῆς τεχνικῆς ἡ οἰκονομικῆς πολιτικῆς) εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα δράσεως. Τοῦτο συνεπάγεται τὸν καθορισμὸν τῶν ἀναγκαίων μέσων, τὴν ἀπόκτησιν τῶν μέσων αὐτῶν καὶ ἀκολούθως τὴν χρησιμοποίησίν των εἰς μίαν ὡργανωμένην καὶ δυναμικὴν ἐμπορικὴν λειτουργίαν.

Πῶς θὰ καθορίσωμεν μίαν ἐμπορικὴν πολιτικήν;

Καθ' ἔαυτὴν δὲν εἶναι εἰμὴ ἢ σύνθεσις μερικῶν ἀλλων «εἰδικῶν μορφῶν πολιτικῆς» κατὰ τὴν ἐκφρασιν τοῦ P. Hazebroucq. Δὲν εἶναι ἀλλως τε εἰμὴ δ

ἀρμονικός συνδυασμὸς τρόπων ἐγεργείας, μεθόδων καὶ προγραμμάτων ἀποσκοπούντων τὴν ἐπίτευξιν ὡρισμένων σκοπῶν εἰς τους ἔξῆς τομεῖς:

- ἀγορὰ
- πελατεία
- προϊόντα
- διανομὴ καὶ πώλησις
- προώθησις καὶ διαφήμισις
- ὑπηρεσία τοῦ προϊόντος.

Συνεπῶς ἡ ἐμπορικὴ πολιτικὴ θὰ καθορισθῇ δταν διευκρινισθῇ ἢ πολιτικὴ τῆς ἀγορᾶς, τῆς πελατείας, τῶν προϊόντων, τῆς διανομῆς καὶ πωλήσεως κλπ., τῆς ὑπηρεσίας προϊόντος νὰ ἀκολουθήσῃ ἢ ἐπιχείρησις.

Ἡ πολιτικὴ τῆς ἀγορᾶς

Πρὸς ποίας καταναλωτικὰς ἀγορὰς τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ τοῦ ἔξωτερικοῦ ἢ γεωγραφικὸν τμῆμα τῶν ἀγορῶν αὐτῶν, ἔχει συμφέρον νὰ σιραφῇ ἢ ἐπιχείρησις λαμβανομένου ὅπ' ὅψιν τοῦ προσορθμοῦ της ὡς καὶ τῶν προϊόντων της, σημερινῶν ἢ μελλοντικῶν, καταναλωτικῶν ἢ βιομηχανικῶν;

Πῶς παρουσιάζονται αἱ ἀγοραὶ αὐταὶ ἀπὸ ἀπόψεως ποιοτικῆς καὶ ποσοτικῆς ὡς ἐπίσης καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀνταγωνιστικῆς;

Πῶς ἔξελίσσεται ἔκαστη τῶν καταναλωτικῶν αὐτῶν ἀγορῶν δραχυχρονίως, μεσοχρονίως καὶ μακροχρονίως;

Τέλος ποίον τμῆμα τῶν ἀγορῶν αὐτῶν δύναται νὰ λάβῃ, αὐξήσῃ ἢ διατηρήσῃ ἢ ἐπιχείρησις εἰς μίαν δεδομένην χρονικὴν περίοδον καὶ ποία μέσα τῆς ἀναγκαιοῦν πρὸς τοῦτο;

Διὰ γὰρ ἀπαντήσωμεν εἰς τὰ ἔρωτήματα αὐτὰ θὰ πρέπει νὰ ἐπιχειρήσωμεν οἰκονομικὰς κλπ. ἐρεύνας καὶ δειγματοληψίας (sondages) διότι μόνον μελέται αὐτοῦ τοῦ εἶδους, αἵτινες πραγματοποιοῦνται σήμερον εὐρέως καὶ τῶν δποίων δυνάμεων νὰ ἀναφέρωμεν πλειστα παραδείγματα, θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἐπιλογὴν καὶ τὸν καθορισμὸν τῶν ἀγορῶν. Τὸ μέρος δπερ θὰ ἥδύνατο τις νὰ λάβῃ ὡς καὶ αἱ μέθοδοι καὶ τὰ μέσα τὰ χρησιμοποιηθησόμενα πρὸς τοῦτο θὰ ἀποτελέσουν τὸ δημιουργικὸν μέρος τῆς πολιτικῆς τῆς ἀγορᾶς

Πολιτικὴ πελατείας

Εἰς ἔκαστην τῶν ἀγορῶν αὐτῶν ὑφίστανται κατηγορίαι λίαν διαφοροποιημέναι τελικῶν πελατῶν. Μεταξὺ αὐτῶν, ποῖαι θὰ εἰναι αἱ πελατείαι ἔκειναι τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς τὰς δποίας θὰ ἀρμόζουν ἰδιαίτερα τὰ προϊόντα της καὶ αἱ ὑπηρεσίαι της; Πόσαι εἰναι αὐταὶ; Ποῦ εὑρίσκονται, πῶς καὶ ποῦ προβλίνουν εἰς τὰς ἀγοράς των; Ποία εἰναι ἀγοραστικὴ τῶν δύναμις, δ βαθμὸς τοῦ ἔξοπλισμοῦ των, ἢ ὑπηρεσιακή τῶν ἀνάγκη;

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου θὰ μᾶς πληροφορήσουν αἱ μελέται καὶ αἱ ποιοτικαὶ δειγματοληπτικαὶ ἐρευναὶ (sondages), αἱ στατιστικαὶ μελέται, ἢ ἀγάλυσις τῶν

πωλήσεων, τὰ στοιχεῖα τῶν καταναλωτῶν καὶ τῶν ἐμπόρων λιανικῆς πωλήσεως, ζτινα θὰ μᾶς ἐνημερώσουν καὶ θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν γὰ καθορίσωμεν κατὰ περιοχὴν τὰς πελατείας αὐτὰς διὰ νὰ τὰς διερευνήσωμεν, τὰς ἀποκτήσωμεν, τὰς διατηρήσωμεν καὶ τὰς διευρύνωμεν καλλίτερον. Αὐτὴν ή πολιτικὴν τῆς πελατείας θὰ ἐπιτρέψῃ ἀκολούθως νὰ τὴν χρησιμοποιήσωμεν ὡς μοχλὸν τῶν προσπαθειῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ὡς καὶ τῶν προσπαθειῶν τοῦ δικτύου διανομῆς καὶ πωλήσεως.

Πολιτικὴ τοῦ προϊόντος

Δὲν πρόκειται διὰ τὸ προϊόντον αὐτὸν καθ' ἔαυτό, ἀλλὰ διὰ πᾶν δ, τι τὸ περιβάλλει: τύπος, αἰσθητική, συσκευασία, σῆμα, κατονομασία, τιμή, δυνατότητες προσαρμογῆς εἰς τὰς ἀνάγκας. Θὰ πρέπει γὰ γνωρίζωμεν ποίας κατηγορίας καὶ τύπους προϊόντων ἡ ἐπιχείρησις θὰ κατασκευάσῃ, θὰ ἀγοράσῃ, ἀκολούθως θὰ πωλήσῃ, εἰς αὐτὰς τὰς ἀγοράς, εἰς αὐτὰς τὰς ἰδιαιτέρας πελατείας. Ἔδy πρόκειται διὰ παλαιὰ προϊόντα, πῶς νὰ τὰς προσαρμόσωμεν καλλίτερον εἰς τὰς ἀνάγκας. Ἔδy πρόκειται διὰ νέα προϊόντα θὰ πρέπει γὰ καθορίσωμεν τὰ χρακτηριστικὰ ἐπὶ τῇ δάσει τῶν ὑπηρεσιῶν, ἀς προορίζονται γὰ παράσχουν, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων τύπων, ἀκολούθως τὴν ποσότητα ἑκάστου τύπου. Ἐπίσης γὰ ἐρευνήσωμεν ποῖαι εἶναι αἱ τιμαὶ, αἴτινες εἶναι περισσότερον προσιταὶ εἰς τὰς ἰδιαιτέρας αὐτὰς πελατείας.

Διὰ τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα θὰ πρέπει γὰ ἐρωτηθοῦν οἱ ἐμπειρογνώμονες, αἱ καταναλωτικαὶ βιομηχανίαι, ὡς ἐπίσης γὰ γίνη χρῆσις τῶν ἐκθέσεων τῶν συντασσομένων μετὰ τὴν πώλησιν. Διὰ τὰ συνήθη προϊόντα θὰ ληφθοῦν ὑπὸ δψιν αἱ ἀπόδψεις τῶν καταναλωτῶν (πελατῶν), αἱ δειγματοληπτικαὶ ἔρευναι τῶν οἰκογενειῶν, αἱ γνῶμαι τῶν ἐμπόρων, αἱ ἔρευναι ἐπὶ τῶν τιμῶν, σημάτων, συσκευασίας, κατονομασίας καὶ ἀγτιπροσωπευτικῶν δειγμάτων.

Ἀκολούθως θὰ καθορίσωμεν τὴν πολιτικὴν τοῦ προϊόντος παραλλήλως πρὸς τὴν πολιτικὴν τῶν τελικῶν πελατῶν (καταναλωτῶν). Βεβαίως ή συνεργασία μὲ τὴν τεχνικὴν δέον γὰ εἶναι στενὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Πολιτικὴ διανομῆς καὶ πωλήσεως

Μετὰ τὸν καθορισμὸν τῆς πολιτικῆς τῆς καταναλωτικῆς ἀγορᾶς (débouché), τῶν τελικῶν πελατῶν καὶ τοῦ προϊόντος, ἡ ἐπιχείρησις θὰ πρέπει γὰ ἐρευνήσῃ τίνις τρόπῳ θὰ δυνηθῇ αὕτη, ὅπο τὰς καλλιτέρας κατὰ τὸ δυνατὸν συνθήκας καὶ μικροτέρας δαπάνας, γὰ θέση τὰ προϊόντα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἰδιωτῶν ἡ βιομηχάνων καταναλωτῶν, χρησιμοποιοῦσα δίκτυον διανομῆς κατάλληλον πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, τῇ διογομέων καὶ μεταπωλητῶν, οἵτινες ἔχουν πρητετοῦν ἰδιαιτέρως τοὺς τελικοὺς αὐτοὺς καταναλωτὰς ἢ ἀκόμη τῇ διογομέᾳ δργανισμῶν διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἀπ' εὐθείας πωλήσεων.

Θὰ πρέπει ἐπίσης γὰ καθορίσωμεν τὰς καλλιτέρας μεθόδους πωλήσεως διὰ τὴν χρησιμοποίησίν των εἰς τὴν ὀρισμένην περίπτωσιν. Αἱ ἔρευναι αὗται θὰ ἀφοροῦν ἐν πρώτοις τὸ σύνηθες καὶ ὑφιστάμενον δίκτυον διανομῆς διὰ τὰς ἐπιλε-

γείσας περιοχάς: χονδρεμπόρους, κέντρα προμηθειῶν καὶ ἀγορῶν, συγκροτήματα ἐμπόρων λιανικῆς πωλήσεως, ἔνεξχριήσους ἐμπόρους λιανικῆς πωλήσεως.³ Επίσης θὰ ἀφοροῦν τὰς δυνατότητας πωλήσεως, τῆς ταξινομήσεως τῶν προϊόντων εἰς τηήθα ἀφοροῦν τὰς μεθόδους πωλήσεως.⁴ Ήξε οἶλος θὰ ἀφοροῦν τοὺς μὴ μέχρι τοῦδε μπατα καὶ τὰς μεθόδους πωλήσεως. Εξ αὐλού θὰ ἀφοροῦν τοὺς μὴ μέχρι τοῦδε εἴθισμένους τρόπους πωλήσεως, οἵτινες δημως ἡμιποροῦν νὰ ἐφαρμοσθοῦν ὡς καὶ τὰς δυνατότητας τῶν τοπικῶν ἀντιπροσώπων καὶ τὰς μεθόδους ἐμφανίσεως τοῦ προϊόντος ἀναλόγως τῆς κατηγορίας του.

Θὰ ἔρευνηθοῦν αἱ ἑγδεχόμεναι ἐπιπτώσεις (συνέπειαι) τῶν διαφόρων συστημάτων διανομῆς καὶ πωλήσεως ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς δργανώσεως τοῦ παραγωγοῦ, μάτιων διανομῆς καὶ πωλήσεως ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς δργανώσεως τοῦ παραγωγοῦ, μικρότεροι διὰ τὴν μακράν διαδρομὴν ἀπὸ τὴν δραχεῖχν τοιαύτην. Θὰ συγκρίνωμεν τὰ ἔξοδα διανομῆς εἰς ἑκάστην περίπτωσιν, τὰ σχετικὰ πλεονεκτήματα ἑκάμενη τὰς παραλήλως πρὸς τὴν σήμερον χρησιμοποιουμένην μέθοδον. στον συστήματος παραλήλως πρὸς τὴν σήμερον χρησιμοποιουμένην μέθοδον.

“Η ἐνάλουσις τῶν τόπων ἀγορᾶς, τῆς ἴδιαιτέρας πελατείας, αἱ μελέται διανομῆς αἱ γενόμεναι εἰς τὰ διάφορα στάδια, θὰ προσκομίσουν τὰ στοιχεῖα διὰ τὴν ἐπιλογὴν μιᾶς πολιτικῆς πωλήσεων, ήτις θὰ καθορίσῃ τὴν διάρθρωσιν τῆς ἐμπορίου πολιτικῆς πωλήσεων (ἐσωτερικῆς καὶ ἔξωτερικῆς) τῆς ἐπιχειρήσεως. Πρέπει νὰ παρακηῆς δργανώσεως (έσωτερικῆς καὶ ἔξωτερικῆς) τῆς ἐπιχειρήσεως. Πρέπει νὰ παρακηῆς δργανώσεως διὰ μία πολιτικὴ διανομῆς θὰ πρέπει νὰ ἔξελισσεται καὶ δὲν δύναται τηρήσωμεν διὰ μία πολιτικὴ διανομῆς θὰ πρέπει νὰ ἔξελισσεται καὶ δὲν δύναται τηρήσωμεν διὰ μία διόλκηρον περιοχὴν η δρισμένην χώραν.

Πολιτικὴ προωθήσεως

Λαμβανομένου υπ’ ὅψιν τοῦ ἐπιλεγέντος συστήματος διανομῆς καὶ πωλήσεως, ποία δέοντα νὰ είναι η σπουδαιότης τῶν προσπαθειῶν προωθήσεως τῶν πωλήσεων καὶ διαφημίσεως διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν δρισισμένων, διὰ τοῦ προγράμματος πωλήσεων, σκοπῶν; Τί εἰδους προσπαθείας θὰ ἀναλάβωμεν; Πώς θὰ ἐνεργήσωμεν καὶ τίνι τρόπῳ θὰ συνδυάσωμεν τὰς προσπαθείας αὐτάς; Πώς θὰ ἐνθαρρύνωμεν τὰ διάφορα στάδια τῆς διανομῆς καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἐπιχειρήσεως διὰ τὴν προώθησιν τῶν πωλήσεων καὶ τὴν πλήρη χρησιμοποίησιν τῶν τεθέντων εἰς τὴν διάθεσίν των μέσων;

Διὰ νὰ θέσωμεν τὰς βάσεις τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, η καλλιτέρα καθ’ ἥμας μέθοδος συνίσταται εἰς τὸν ἀκριβῆ καθορισμὸν τῶν ἀνθρώπων ἐφ’ ὃν θὰ ἐπενεργήσωμεν: κατηγορίαι τῆς τελικῆς πελατείας (κατεναλωτῶν) καὶ ἑνδιαμέσων, ἀντιπροσώπων, ἐμπορικῶν πρακτόρων, τέλος τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες συμβουλεύουν τοὺς ἀγοραστὰς διὰ τὴν σκοπιμότητα τῆς ἀγορᾶς (prescripteurs). Θὰ ἀναλύσωμεν τὰ χαρακτηριστικά των γνωρίσματα καὶ τὴν νοοτροπίαν των. Θὰ δρίσωμεν σκοπούς δι’ ἔκαστον. “Ακολούθως θὰ ἀναζητήσωμεν τὰ καλλιτέρα θέματα καὶ μέσα ἐνεργείας ἐν συνχρηματικῷ τῷ τάξιν την προσπαθειώντες τὸν σκοπὸν αὐτῶν. Τέλος θὰ ἐπιλέξωμεν τὰ μέσα διὰ μίαν ἐνέργειαν διαφθορούμενην εἰς διάθος χρονικῶς προσπαθειώντες νὰ ἐκτιμήσωμεν τὴν ἀπόδοσιν.

Πολιτικὴ ἐξυπηρετήσεως

‘Αγαλόγως πρὸς τὸ πωλούμενον προϊόν η διαίτη, πρέπει νὰ τηρήσωμεν

τὰς ὑποσχέσεις, αἵτινες ἔδόθησαν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς πωλήσεως. Νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸν διαθύνοντα ἔξυπηρετήσεως δστις θὰ ἀπαιτηθῇ κατὰ τὰ διάφορα στάδια τῆς διανομῆς, πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἀγοράν. Νὰ καθορίσωμεν πῶς, ποῦ καὶ ὑπὸ τιγος θὰ παρασχεθῇ ἡ ὑπηρεσία αὕτη τῇ δοκίμειᾳ τοῦ παραγωγοῦ.

Μία καλὴ πολιτικὴ ἔξυπηρετήσεως ἀποτελεῖ διὰ μίαν ἐπιχείρησιν ἔξοχον μέσον διατηρήσεως τῆς ἐμπιστούγης τῶν πελατῶν της καὶ δημιουργίας νέων, τοὺς δποίους θὰ προσελκύσῃ ἢ ποιότης τῆς ἔξυπηρετήσεως.

Συμπέρασμα

Διὰ νὰ ἡμποροῦν αἱ ἐπιχειρήσεις γὰ προβλέπουν καὶ συντονίζουν καλλίτερον τὰ ἀναγκαῖα μέσα διὰ τὴν ἐμπορικήν των δραστηριότητα, εἶναι προφανὲς δτι πρέπει γὰ ἡμποροῦν γὰ σκέπτωνται παλλίτερον καὶ νὰ καθορίζουν καλλίτερον τὴν ἐμπορικήν των πολιτικὴν καὶ τῶν διαφόρων συστατικῶν τῆς στοιχείων περὶ τῶν δποίων γράφομεν ἀνωτέρω. Ἡ κατάρτισις τῶν διασικῶν στοιχείων θὰ ἔπειπε γὰ ἔξασφαλισθῇ ὑπὸ τῆς Ἐμπορικῆς Διευθύνσεως, τῆς ὑπηρεσίας μελετῶν καὶ ἐμπορικῆς ἐρεύνης, ἣτις συγκεντρώνει ἢ κατέχει ἡδη τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἀναγκαίων στοιχείων. Μία τοιαύτη ὑπηρεσία εἶναι δψίστης ὠφελείας διὰ κάθε ἐπιχείρησιν κάποιας σπουδαίατητος. Εἰς τὰς μεσαίας ἐπιχειρήσεις, τὴν κατάρτισιν τῶν στοιχείων θὰ ἥδυνατο γὰ ἀναλάβῃ συνεργάτης τῆς ἐμπορικῆς ὑπηρεσίας ἀπασχολούμενος μερικῶν πρὸς τοῦτο. Καὶ εἰς τὰς δύο δμως, περιπτώσεις δύναται γὰ εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ δοκίμεια εἰδίκευμένων ἔξωτερικῶν συμβούλων.

Ο καθορισμὸς δμως ἔκαστης πολιτικῆς εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Ἐμπορικῆς Διευθύνσεως ἀπὸ συμφώνου μὲ τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν καθόσον ἡ ἐμπορικὴ αὐτὴ πολιτικὴ πρέπει γὰ συνδυάζεται καὶ μὲ τὰς ἄλλας μορφὰς πολιτικῆς καὶ θὰ πρέπει ἐπίσης γὰ ζητήσωμεν καὶ γὰ ἐπιτύχωμεν τὰ μέσα, ἀτιγα θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἐπιτυχῆ ἐφαρμογήν τῆς.

Ομως ἀπαξ καθορισθεῖσα, ἡ ἐμπορικὴ πολιτικὴ πρέπει γὰ εἶναι ἐλαστικὴ καὶ δεκτικὴ προσαρμογῆς καθόσον ἡ ἀγορὰ σήμερον ἔξεισσεται δλοὺν καὶ ταχύτερον. Τέλος, εἶναι εὐκταῖον δπως ἡ ἐπιχείρησις διατηρῇ ἐν ἐφεδρείᾳ λύσεις ἀντικαταστάσεως δηλαδὴ λύσεις αἵτινες ἐπιτρέπουν τὴν ἀποφυγὴν μιᾶς ἀποκρυσταλλώσεως κατὰ τῆς δποίας εἶναι συχνὰ δύσκολον γὰ ἀντιδράσωμεν ἐάν δὲν ἔχωμεν ἀπολύτως ἔτοιμα, ἐπὶ μακρὸν μελετημένα προηγουμένως, τὰ στοιχεῖα ἔνδες νέου προσανατολισμοῦ ἢ μιᾶς, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἡττού ἀναμορφώσεως.